

สรุป

จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า ส่วนใหญ่ ร้อยละ 64.0 เป็นเพศหญิง ร้อยละ 29.4 อายุ 45 – 54 ปี ร้อยละ 35.5 จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาร้อยละ 28.7 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 43.9 รายได้ครัวเรือน / เดือน ไม่เกิน 10,000 บาท ร้อยละ 29.4 มีรายได้ครัวเรือน/เดือน 10,000-19,999 บาท อัชีพหลัก ร้อยละ 35.9 ประกอบอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวนสมาชิกครอบครัวร้อยละ 34.1 มีสมาชิกครอบครัวจำนวน 5 คนขึ้นไป ($\bar{X} = 4.23$ S.D = 2.9) ร้อยละ 98.3 นับถือศาสนาพุทธ จำนวนสูนัขที่เลี้ยง 1 ตัว ร้อยละ 51.8 ($\bar{X} = 2.08$ S.D = 1.90)

ความรู้เกี่ยวกับโรคพิษสุนัขบ้า พบร่วมกับประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าในระดับสูง ($\bar{X} = 8.13$ S.D. = 1.58)

ร้อยละ 32.7	ไม่ทราบว่า หนูเป็นพาหะนำโรคพิษสุนัขบ้าได้
ร้อยละ 25.7	ไม่ทราบว่า คนที่เป็นโรคพิษสุนัขบ้าแล้วเมื่อแสดงอาการแล้วตาย
	ทุกราย
ร้อยละ 21.3	ไม่ทราบว่า โรคพิษสุนัขบ้าเกิดในแนวใด
ร้อยละ 20.7	ไม่ทราบว่า สุนัขที่รับการฉีดวัคซีนแล้วหากถูกสัตว์ที่ส่ง涎ว่าเป็นบ้ากัดต้องฉีดวัคซีนใหม่

การดูแลเอาใจใส่สุนัข

การเลี้ยงสุนัขร้อยละ 97.5 มีภาระน้ำใส่อาหารสุนัข ร้อยละ 52.6 ทำความสะอาดบ้านใส่อาหารก่อนให้อาหารทุกวัน ร้อยละ 45.5 ทำความสะอาดบ้านครั้ง การทำความสะอาดสุนัขร้อยละ 43.0 อาบน้ำโดยใช้สบู่ แหมพูเป็นประจำ ร้อยละ 52.3 อาบน้ำเมื่อสกปรก เมื่อสุนัขเจ็บป่วยร้อยละ 69.0 พาไปพบสัตวแพทย์ ร้อยละ 22.1 ซื้อยาให้กินเอง การพาสุนัขออกไปเดินเล่น ร้อยละ 49.4 ทำเป็นประจำสม่ำเสมอ ร้อยละ 34.5 นานๆครั้ง/บางครั้ง การถ่ายพยาธิสุนัข ร้อยละ 47.3 บางครั้ง/นานๆครั้ง ร้อยละ 29.2 ไม่เคยถ่ายพยาธิ การหยอกล้อเล่นกับสุนัข ร้อยละ 69.0 ทำเป็นประจำสม่ำเสมอ ร้อยละ 26.9 บางครั้ง/นานๆครั้ง

การมีส่วนร่วมในการดูแลสุนัข

พบว่า ส่วนใหญ่บุคคลในครอบครัวมีส่วนร่วมในการดูแลสุนัขร้อยละ 88.7 มีส่วนร่วมในการให้อาหารสุนัขร้อยละ 85.7 อาบน้ำให้สุนัขร้อยละ 58.94 พาไปเดินเล่น ร้อยละ 30.3 พาไปพบสัตวแพทย์ร้อยละ 26.1

เพื่อนบ้านมีส่วนช่วยเหลือสนับสนุนในการดูแลสุนัขเพียงร้อยละ 17.5 ให้อาหารร้อยละ 15.8 พาไปเดินเล่นร้อยละ 2.7 อาบน้ำให้สุนัขร้อยละ 2.1 พาไปพบสัตวแพทย์ร้อยละ 1.1

การพาสุนัขไปรับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า

สุนัขได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า ครบถ้วนไปตรองตามกำหนดคร้อยละ 58.6 ไม่ตรองตามกำหนดคร้อยละ 35.8 ไม่เคยฉีดคร้อยละ 5.6 ผู้ที่นำสุนัขไปรับการฉีดวัคซีนร้อยละ 61.2 เป็นเจ้าของสุนัข ร้อยละ 34.3 คนในครอบครัว รับบริการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า ร้อยละ 45.5 จากคลินิกรักษาร้อยละ 14.5 เจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ สาเหตุสำคัญที่สุดในการนำสุนัขไปรับบริการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า ร้อยละ 92.8 กล่าวติดโรคพิษสุนัขบ้า ร้อยละ 5.5 ปฏิบัติตามพ.ร.บ.โรคพิษสุนัขบ้า การเดินทางพาสุนัขไปรับบริการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า ร้อยละ 18.8 ไม่สะดวกร้อยละ 37.3 สะดวกปานกลาง ร้อยละ 43.9 สะดวกมาก สาเหตุสำคัญที่ไม่นำสุนัขไปรับบริการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า ร้อยละ 53.6 ไม่สะดวกร้อยละ 25.0 จับสุนัขไม่ได้

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำสุนัขไปรับการวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ การดูแลเอาใจใส่สุนัข ความสะดวกในการเดินทางพาสุนัขไปฉีดวัคซีน ความรู้เกี่ยวกับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติประมาณร้อยละ 28.5 ($R^2 = 0.285$) สามารถเขียนสมการทำนายได้ดังนี้

$$Y = 0.33 + 0.078 X_1 + 0.216 X_2 + 0.056 X_3$$

วิจารณ์ผลการวิจัย

จากการศึกษาความรู้ของประชาชนเกี่ยวกับการฉีดวัคซีนป้องกัน โรคพิษสุนัขบ้า ร้อยละ 32.7 ไม่ทราบว่า หมูเป็นพาหะนำโรคพิษสุนัขบ้าได้ ร้อยละ 20.7 ไม่ทราบว่า สุนัขที่รับการฉีดวัคซีนแล้วหากถูกสัตว์ที่สงสัยว่าเป็นบ้ากัดต้องฉีดวัคซีนใหม่ ร้อยละ 25.7 ไม่ทราบว่า คนที่เป็นโรคพิษสุนัขบ้าแล้วเมื่อแสดงอาการแล้วตายทุกราย ร้อยละ 21.3 ไม่ทราบว่า โรคพิษสุนัขบ้าเกิดในแนวใด จะเห็นได้มีประชาชนบังตาความรู้ในส่วนสาระสำคัญของการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า การถ่ายพยาธิร้อยละ 29.2 ไม่เคยถ่ายพยาธิซึ่งจากการศึกษาของพงศ์ศักดิ์และคณะ (2545) พบว่า ประชาชนที่เดียงสุนัขในเขตกรุงเทพมหานคร ไม่เคยถ่ายพยาธิร้อยละ 32.3 แสดงว่า ประชาชนยังไม่เห็นความสำคัญของการถ่ายพยาธิในสุนัข การถ่ายพยาธิให้สุนัขเป็นประจำทำให้สุนัขมีสุขภาพแข็งแรงทำให้สามารถสร้างภูมิคุ้มกัน โรคพิษสุนัขบ้าได้สูงขึ้น สุนัขได้รับการฉีดวัคซีนป้องกัน โรคพิษสุนัขบ้า ร้อยละ 5.6 ไม่เคยฉีดวัคซีนป้องกัน โรคพิษสุนัขบ้า ร้อยละ 35.8 ฉีดวัคซีนป้องกัน โรคพิษสุนัขบ้า ไม่ตรงตามกำหนด จะเห็นว่า สุนัขที่เดียงร้อยละ 41.4 ได้รับวัคซีนไม่ถูกต้องภูมิคุ้มกันอาจไม่สูงพอในการรวมของการป้องกัน โรคพิษสุนัขบ้าที่มีสุนัขจรจัดอยู่ในกรุงเทพมหานคร การสร้างภูมิคุ้มกันให้ครอบคลุมประชากรสุนัขอย่างน้อย 75% ของประชากรสุนัข ที่ต้องมีภูมิคุ้มกันที่สามารถป้องกัน โรคพิษสุนัขบ้า WHO (1992) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำสุนัขไปรับการฉีดวัคซีนป้องกัน โรคพิษสุนัขบ้าของประชาชนในเขต กรุงเทพมหานคร คือ การคุ้มครอง ใจใส่สุนัข ความสะดวกในการเดินทางพาสุนัขไปฉีดวัคซีน ความรู้เกี่ยวกับการฉีดวัคซีนป้องกัน โรคพิษสุนัขบ้า สอดคล้องกับผลการศึกษาของพงศ์ศักดิ์ สอดคล้องกับผลการศึกษาของพงศ์ศักดิ์ และรำรงค์ (2549) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำสุนัขไปรับการฉีดวัคซีนป้องกัน โรคพิษสุนัขบ้าของ ประชาชนในจังหวัดเลย ได้แก่ ความสะดวกในการเดินทางพาสุนัขไปฉีดวัคซีน

ข้อเสนอแนะ

กรุงเทพมหานครควรมีนโยบายการป้องกันและกำจัดโรคพิษสุนัขบ้าอย่างชัดเจน ต้องจัดสรรงบประมาณในการรณรงค์ฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าอย่างทั่วถึง โดยการออกหน่วยเคลื่อนที่ออกบริการอำนวยความสะดวกความสะดวกบริการอย่างครอบคลุมเต็มพื้นที่กรุงเทพมหานครและรณรงค์ให้ประชาชนถ่ายพยาธิสุนัขอย่างสม่ำเสมอ รณรงค์ให้ความรู้เรื่องการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าให้แก่ประชาชน ควรเริ่มนมาตรการจดทะเบียนสุนัขและควบคุมประชากรสุนัขจรจัดอย่างจริงจังเพื่อลดจำนวนประชากรสุนัขจรจัดเพื่อให้มีจำนวนลดลงพร้อมทั้งรณรงค์ให้ประชาชนเปลี่ยนทัศนคติในการเลี้ยงสุนัขต้องรับผิดชอบและเอาใจใส่ในการดูแลสุนัขอย่างแท้จริง